

Prakticky to znamená, že může přijít maximálně dalších 13 účastníků, což je velmi málo a na všechny zájemce se nemůže dostat. Naštěstí se zdá, že opatření budou poměrně rychle zmírňována. Tudíž vás chci velice poprosit ještě o jistou trpělivost. Snad to potrvá jen několik dalších dnů, než budeme moci přijít v počtu 30 či 50 osob, což by nám dalo úplně jiné možnosti.

Zatím bych neviděl jako šťastné, zřizovat nějaký místenkový systém a velice by mne mrzelo, kdybych musel odpočítávat u dveří kostela zájemce o bohoslužbu a někomu říci, že už je přes počet, a nepustit jej.

Z těchto důvodů jsem se rozhodl zatím nedělní bohoslužby veřejně nesloužit. Dosud totiž platí dispens našich biskupů od povinné účasti na nedělní mši svaté. Stále je možné sledovat přímé přenosy bohoslužeb prostřednictvím médií, případně uspořádat bohoslužbu slova doma v rodině.

Ve všední dny budou mše slaveny dočasně jen v proboštském kostele, kde je větší prostor, a přístup na bohoslužbu bude mít pouze ten, kdo má na daný den zapsanou intenci a ti, které si sebou pozve, do počtu 13 osob. Při mši nebude kostel přístupný dalším zájemcům. Mše budou slouženy kromě pondělka, kdy je mše od 8.00 hod., vždy v 17.15 hod.

Zdůrazňuji, že půjde pravděpodobně pouze o několik dnů, než se bude moci obnovit běžný způsob všednodenních bohoslužeb. Do té doby zachováme dosavadní adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí oltární, při nichž je kostel otevřený k soukromé modlitbě, je možnost přistoupit ke zpovědi i k svatému přijímání. Tyto adorace budou pokračovat zatím i o nedělích, než dojde k povolení zvýšeného počtu účastníků bohoslužeb.

Při účasti na bohoslužbě je třeba si při příchodu do kostela vydesinfikovat ruce, udržovat od sebe odstup minimálně 2 m (s výjimkou členů společné domácnosti), mít ochranu dýchacích cest (roušku). Vynechává se pozdravení pokoje, eucharistie se přijímá na ruku a délka bohoslužby se zbytečně neprodluhuje. Proto budou mše zatím ještě bez varhan a nebude před jejich začátkem společná modlitba růžence. Po bohoslužbě musí být kostel řádně vyvětrán a musí se desinfikovat kontaktní plochy (kliky, lavice apod.). U starších věřících, více ohrožených následky případné nákazy, doporučujeme návštěvu kostela zvážit, s ohledem na zdravotní stav. Děkuji vám všem za pochopení, trpělivost a ohleduplnost vůči druhým a těším se co nejdříve na bohoslužby v normálnějších poměrech.

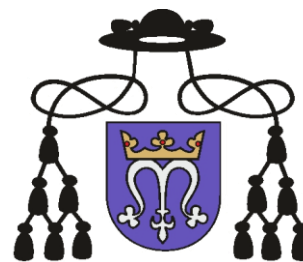
P. Ivo Prokop, probošt

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost – proboštvství Jindřichův Hradec, Kostelní 74/I, 377 01 Jindřichův Hradec ☎ 728 995 603, mail: prokop.ivo@dicb.cz

Redakce: P. Ivo Prokop, paní Eva Hejdová

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení zaslaných příspěvků.

Uzávěrka příštího čísla je ve středu 29. 4. 2020



Zpravodaj Římskokatolické farnosti - proboštvství v Jindřichově Hradci

12 / 2020

XXV. ročník

ACTA PRAEPOSITURAE NOVODOMENSIS

26. dubna 2020

MIMOŘÁDNÉ ČÍSLO

Země na dohled?

Po mnoha týdnech nouzových opatření jsme si už trochu zvykli na všechny ty změny, k nimž naprosto nečekaně došlo v našem osobním životě i ve společnosti okolo nás. Rytmus našeho života začal mít zase určité stereotypy, jistou pravidelnost a řád. Po počáteční smršti nařízení a zákazů, informací, zvěstí a fám se zdálo, že se i v této oblasti věci uklidňují a na mnoho týdnů se nic moc měnit nebude. Vše se jakoby zpomalilo a začalo jít svým ztěžklým, ale přeci jen už pravidelným krokem.

Ale do toho nyní přišlo nečekaně rychle období, kdy se naopak zase začíná vše vracet k normálnějšímu stavu. Jde to opět až překotně, informace stíhají jedna druhou a začínají být opět protichůdné a chaotické. Kdy se co otevře, co se smí a co nikoliv, jaká jsou nebezpečí a jaké šance. Liší se sdělení všemožných zodpovědných osob, liší se výzkumy různých vědeckých týmů, liší se názory jednotlivých lidí, s nimiž mluvíme. S tím ovšem přichází nová nejistota. Co bude dál?

Podaří se bezpečný návrat k normálu, nebo nás čeká ještě jedno kolo nepřijemných omezení, případně nějaké další komplikace? To asi neumí předpovědět nikdo. Panuje to, čemu vojáci říkají „válečná mlha“, kdy není dostatek přesných a ověřených informací, na jejichž základě by se dalo zodpovědně rozhodovat, zato spousta informací zmatených a protichůdných, z nichž si nelze udělat správnou představu o skutečnosti. Skvělí vojevůdci však měli instinkt, který jim i za takovýchto podmínek pomohl přijmout správné rozhodnutí, zahlédnout i v té „válečné mlze“ pravdivě realitu.

Vypůjčil bych si ještě jednu vojenskou inspiraci. Velitel, sužovaný pochybnostmi o skutečné situaci, o síle nepřítele a schopnostech svých vlastních vojáků, může nařídit tak zvaný průzkum bojem. Zkusí menší částí svých sil udeřit na protivníka, otestuje, jak je připraven a opevněn, pobere pár zajatců pro výslech, ale v okamžiku, kdy narazí na tvrdý odpor, své vojáky okamžitě stáhne zpět do bezpečí, aby je pak využil pro opravdovou ofenzivu.

Můžeme tedy říci, že i ti, kdo zodpovídají za naši zemi, stejně jako jejich kolegové v sousedních státech, došli k názoru, že je zapotřebí právě takový průzkum bojem, kdy se vyzkouší, co to udělá, když vykoukneme ze zákopu, v němž jsme sice dost bezpečně schovaní, ale vůbec se nám v něm nelíbí, a nedá se v něm zůstat napořád. Při průzkumu bojem si musíme být vědomi toho, že nejde o závěrečnou vítěznou ofenzivu, být řádně opatrní a připraveni na to, že třeba může přijít rozkaz, zase se vrátit zpět, ačkoliv bychom určitě chtěli jít kupředu.

Litanie určené pro dobu epidemií obsahují mnohé moudré prosby. Velmi se mi líbí dvojice: „Od přílišné úzkostlivosti, vysvobod' nás, Pane“ a „od opovážlivé lehkomyšlnosti, vysvobod' nás, Pane“. Obojí potřebujeme, a obojí vyprošujeme nejen sobě a svým blízkým, ale také všem, na kterých leží tíha vyhodnocovat situaci a přijímat rozhodnutí.

V době velikonoční čteme krásné příběhy ze Skutků apoštolů, dokládající Boží pomoc vznikající církvi. Jedno z nejpůsobivějších vyprávění najdeme ve 27. kapitole. Pojednává o ztroskotání lodi, na níž plul sv. Pavel k císařskému soudu do Říma. Loď, kvůli spěchu posádky a kapitánově touze po zisku, vyplula v nevhodnou dobu. Dostala se do ohromné bouře, kdy plavci uprostřed divokých vln čtrnáct dní nespátřili slunce a netušili, kde vůbec jsou.

Pavel jim ale nic nevyčítal, uklidnil je, povzbudil, pomohl udržet morálku a disciplínu a všechny také přiměl, aby se konečně najedli. Veškerý náklad však museli vyházet z lodi, aby ji odlehčili. Uprostřed noci měli lodníci dojem, že někde poblíž bude země. Loď pak narazila na mělčinu a na ní uvízla.

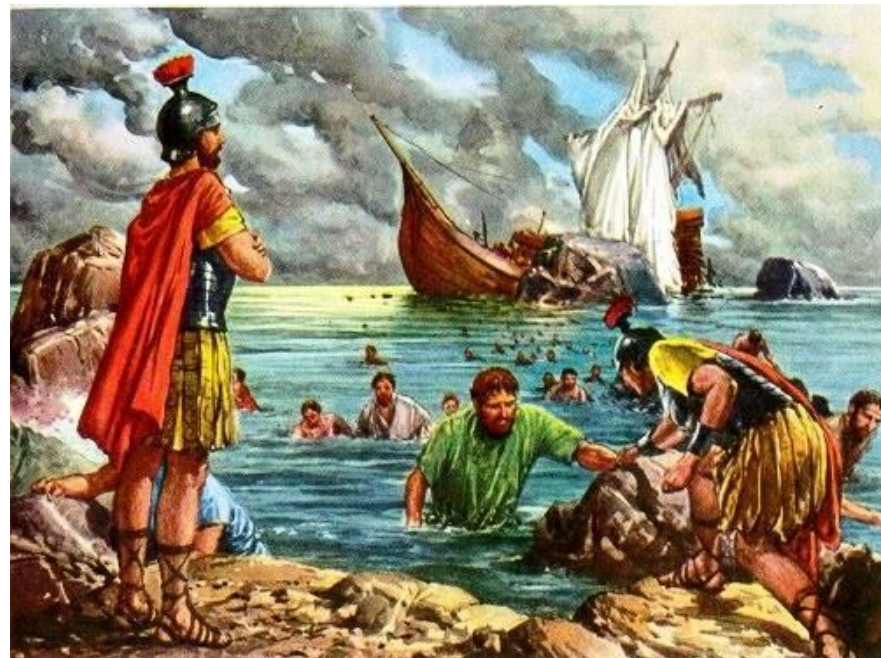
Když poté konečně nastalo ráno a začalo svítit slunce, spatřili všichni v dohledu pobřeží ostrova Malty. Na uvízlé lodi však neměli záchranný člun. Byli dočasně v bezpečí, ale uvízlou loď začaly ničit vlny a bez člunu se nemohli snadno dostat na dost vzdálené pobřeží. A právě tady myslím nastává podobnost s naší současnou situací.

My jsme na tom v současnosti jako ti cestující na Pavlově lodi. Z bouře epidemie jsme jakž takž se značnými ztrátami všeho druhu vyvázli. Nyní však jako bychom uvízlí na místě, kde nemůžeme dlouho zůstat, neboť při uzavření ekonomiky a společenského života by se vše za chvíli rozpadlo. My se musíme rozhodnout k rozhodnutí. Co dál?

Tehdy, u pobřeží ostrova Malty, dal římský důstojník provázející sv. Pavla rozkaz všem na lodi, aby skočili do vody a zachránili se plaváním. Ti, kdo plavat neumí, si

mají najít nějaké prkno a na něm se dostat ke břehu. A všichni si mají vzájemně pomáhat. S Boží pomocí se nikomu nic nestalo, bezpečně se dostali na břeh, kde se jich ujali Maltané a vzorně se o statečné trosečníky postarali.

Myslím, že podobně se postará Bůh s anděly i o nás, pokud budeme mít odvahu, čínorodost a přitom rozumnou opatrnost a budeme se navzájem podporovat. Doporučuji vám přečíst si tento dobrodružný a povzbudivý úryvek. Zkusme se řídit Pavlovou výzvou: „Budte dobré mysli... neboť nikdo z vás nepřijde ani o vlas na hlavě.“ Připomeňme si, že i nás provází stejný Hospodin, který vedl sv. Pavla.



Bohoslužby

Vážení přátelé,

rozhodnutí vlády, kterým se opět dovoluje veřejné slavení bohoslužeb, a to dokonce o několik dní dříve, než bylo původně plánováno, mne samozřejmě velmi potěšilo, ale současně nám přináší i starost, jak splnit všechny přísné podmínky, které jsou pro veřejné slavení bohoslužeb vládou stanoveny. Především jde o počet přítomných osob, který zatím nesmí převýšit 15 a to včetně celebrujícího kněze a případného ministranta či kostelníka.